

[Jensen (Aale).]

det vilde være en Lykke for den højtærede Minister, hvis han tænkte lidt mere. Hver maa naturligvis afgøre for sig, hvad han mener er nødvendigt i den Henseende, men jeg tror, at det i hvert Fald er klogt at tænke, før man handler, og jeg har altsaa forsøgt at tænke over dette Forslag, før jeg talte om det herfra. Om det saa skal være min Ulykke, bliver en Sag for sig. Jeg har forestillet mig nogle Vrængbilleder, sagde den højtærede Minister. Nej, jeg har netop taget Forholdene, som de praktisk ligger ude i Landet, og dem har jeg tilladt mig at skildre her.

Saa sagde den højtærede Minister igen, at Folk, som ingen Gæld havde, udmærket godt kunde have Underskud, uden at man derfor kunde sige, at de skulde give sig til noget andet. Jo, det kan man sige: hvis Landbrugere, der ingen Gæld har, ikke kan faa det til at gaa rundt i disse Tider, er det ikke dygtige Landmænd, og saa er de ikke for gode til at blive vist hen til en anden Plads. Landbruget er nemlig ikke saa daarligt stillet, at en Bedrift ikke kan gaa rundt, naar der ingen Gæld er paa den. Ethvert Barn ved, at det er lettere at forrente 2 000 Kr. pr. Tønde Land end 3 000 Kr. pr. Tønde Land. Den Mand, som har 3 000 Kr. Gæld pr. Tønde Land, kan almindeligvis ikke klare sig og vil i de fleste Tilfælde være nødt til at forlade sin Bedrift efter en Tvangsauktion, hvis der ikke bliver foretaget en Nedskrivning af Gælden. Og det sidste synes jeg i hvert Fald var mere humant end det første.

Jeg har aldeles ikke tænkt paa at trække Sagen i Langdrag, men vi har jo adskillige Gange kunnet foretage en kort Udvalgsbehandling, og det har netop været under lignende Forhold som de foreliggende, nemlig at man i Virkeligheden vil gaa med til Sagens Gennemførelse, men ønsker, at der skal ske nogle Smaaændringer, som man mener er let forstaaelige og let gennemførlige. Det er altsaa en saadan Udvalgsbehandling, jeg ønsker her. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han ikke forstod, hvad den Ændring skulde ind for, og heller ikke forstod, hvad mine Spørgsmaal tog Sigte paa, idet Lovforslaget i Virkeligheden gik ud paa, at man skulde have Erklæringer fra Amdsudvalgene om Foreningernes Soliditet. Men det er jo ikke nok, og det er heller ikke det, som Ændringen gik ud paa. Jeg vil derfor tillade mig at stille det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugs-

minister, om han herfra vil erklære, at han i alle Tilfælde vil kræve en Anbefaling fra Amdsudvalgene, før Laanene ydes. Hvis det bliver besvaret bekræftende, skal jeg give det nødvendige Svar herpaa.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Hvis Spørgsmaalet stilles saa absolut, maa jeg henvise til den Udtalelse, jeg har fremsat overfor Folketingsudvalget. Jeg anser det for uforsvarligt i alle Tilfælde at kræve en Anbefaling. Der kan f. Eks. forekomme det Tilfælde, at der fra Befolkningens Side klages til Ministeriet over et Amdsudvalg, og saa vilde det dog være urimeligt, om Ministeriet ikke skulde kunne undersøge en saadan Sag og forhandle med Amdsudvalget om Stillingen. Jeg er ganske enig i den Opfattelse — det ligger i selve Loven og selve det Ansvar, der er forbundet med Arbejdet —, at i al Almindelighed, og sikkert ogsaa i alle Tilfælde, vil Forholdet være det, at der ikke gives Laan, uden at Amdsudvalget har anbefalet det; og selv naar en Sag tages op paa Grundlag af en Klage, kan jeg vanskeligt tænke mig, at Laan bevilges, uden at der kommer til at foreligge en Anbefaling fra Amdsudvalget. Det er fuldkommen tænkte Billeder, det ærede Medlem her stiller op. Jeg advarer mod at stille det Krav, det ærede Medlem har stillet. Folketinget har da ogsaa afvist det, thi den ansvarlige Minister, der skal staa til Ansvar overfor Rigsdagen, maa ikke i Forvejen have forpligtet sig til at være bundet, saaledes at han er afskaaret fra at tage en Klage fra Befolkningen op til Undersøgelse og Prøvelse, fordi Afgørelsen udelukkende er lagt i Amdsudvalgets Hænder. Jeg tror heller ikke, det er klogt af Rigsdagen at stille et saadant Krav til Ministeren. Det forekommer mig, at den Erklæring, jeg har afgivet i Folketingets Udvalg — den staar aftrykt i Betænkningen —, og som man der modtog med Tilfredshed, fuldt ud dækker alt, hvad man kan forlange i den Henseende, og derfor ogsaa maa kunne tilfredsstille det ærede Medlem.

Maa jeg med det samme sige til det ærede Medlem i Anledning af, at han igen var inde paa Nedskæringen af Landbrugets Gæld, at naar det ærede Medlem nu mener at kunne gøre gældende, at han altid tænker sig om, før han taler, maa det ogsaa være vel overvejet, hvad han her sagde. Men naar han ønsker, at en trykkende Gæld skal nedskrives gennem frivillige Forhandlinger, adskiller han sig jo ikke fra os